

83
26. maí. Nemendur skulu sækja kenslustundir reglulega, og má enginn nemandi sækja æfingatíma í færri en 3 greinum, og ekki færri kenslustundir samtals en 30 á viku.

10. gr.

Halda skal forstöðumaður bók yfir nemendur á námsskeiðinu, og námsgreinar þær, er þeir taka þar þátt í. —

Í stjórnarráðinu, 26. maí 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.

Reglugjörð

um Landsskjalasafnið.

1. gr.

Í Landsskjalasafni Íslands eru þau skjalasöfn, er nú greinir:

1. Skjalasafn höfuðsmanna, stiftamtanna, landshöfðingja og stjórnarráðs.
2. Skjalasafn stiftsyfirvalda (sem nú er lokið).
3. Skjalasafn amtmanna (sem nú er lokið).
4. Skjalasafn hinna fornu biskupsstóla og biskupsdæmisins, ásamt skjalasöfnum prófastsdæma, kirkna og prestakalla.
5. Skjalasafn landsyfirdóms og hins forna yfirréttar og lögþingisréttar.
6. Skjalasafn landlæknis.
7. Skjalasafn landfógeta (sem nú er lokið).
8. Skjalasafn endurskoðunar umboðsvaldsins.
9. Skjalasafn alþingis.
10. Skjalasöfn sýslumanna og bæjarfógeta.
11. Skjalasöfn héraðslækna.
12. Skjalasöfn umboðsmanna (þjóðjarða).
13. Skjalasöfn hreppstjóra.
14. Skjalasöfn sýslunefnda, hreppsnefnda og bæjarstjórna.
15. Skjalasöfn sáttanefnda.
16. Skjalasöfn bólusetjara.

17. Skjalasöfn allra skóla og mentastofnana, er landssjóður kostar. 84
18. Skjalasöfn allra opinberra sjóða, hvort heldur það eru sjóðir stofnaðir af því 27. mai. opinbera eða sjóðir, sem gefnir eru af einstökum mönnum til almennra þarfa.
19. Skjalasöfn Landsbankans.
20. Skjalasöfn allra opinberra sýslana eða stofnana, er settar kunna að verða, svo og öll önnur skjalasöfn, er með lögum eða sérstökum fyrirskipunum mega verða lögð undir landsskjalasafnið.

Þeir, sem hafa skjalasöfn þessi til geymslu, skulu skyldir að annast um, að þau skjöl og bækur hvers safns, sem eldri eru en 20 ára, verði send til Landskjalasafnsins. Þó skal eigi senda úr skjalasöfnunum skjöl, sem heyra til málum yngri en 20 ára, eða bækur, er eitthvað er í yngra en 20 ára, nema landstjórnin úrskurði svo; og ennfremur þarf eigi að senda í Landsskjalasafnið bækur og skjöl úr skjalasöfnum þeim, er talin eru í þessari grein, þótt eldri séu en 30 ára, ef fengið er leyfi landstjórnarinnar. Með skjalasendingum og bóka til Landskjalasafnsins skal jafnan fylgja nákvæm skrá tvirituð yfir skjölin og bækurnar, og skal annað eintakið geymt í Landsskjalasafninu, en á hitt ritar landsskjalavörður viðurkenning um móttöku skjala og bóka, og skal það eintak svo geymt í safni því, er í hlut á. Þess skal vandlega gætt af embættis- og sýslunarmönnum landsins, að þeir afhendi öll skjöl og bækur skjalasafninu í góðri reglu og eftir því sem unt er í þeirri röð, að þau geti framvegis geymst í skjalasafninu með þeim ummerkjum, sem þau eru afhent.

Eru öll þessi ofangreindu söfn í heild sinni lögð undir umsjón sérstaks skjalavardar.

2. gr.

Skjalavörðurinn við Landsskjalasafnið sér um, að safnið sé í góðu skipulagi og sé haldið í góðri reglu, og geymir þess, að gætt sé þeirra ákvæða um meðferð og afnot skjalasafnsins, sem sett eru með þessari reglugjörð. Hann skal við hver áramót senda landstjórninni skýrslu um ástand þess, á hvern hátt unnið hefir verið að niðurröðun safnsins, og hve mikið og af hve mörgum það hefir verið notað á hinu liðna ári. Í þá skýrslu skal og koma hvað annað, er ástæða kann að vera til að taka þá fram um safnið.

Skjalavörður skal gjöra svo fljótt, sem því verður við komið, yfirlitsskrá yfir allar bækur og skjöl (skjalaböggla) safnsins; skal prenta hana er fé er fyrir hendi, og senda hana öllum þeim, sem sent hafa bækur og skjöl til safnsins, en síðan skal geyma skrá þessa á skjalasöfnum allra embættismanna og sýslunarmanna annarstaðar en í Reykjavík.

3. gr.

Geyma skal skjalavörður þess, að eigi sé farið með ljós eða eld um herbergi þau, er safnið er varðveitt í, og með öllu er bannað að reykja þar tóbak.

Harðlega er og öllum þeim, er nota skjalasafnið, bannað að skrifa nokkuð í eða á bækur þær og skjöl, er þeir fá til afnota á lestrarsal safnsins, hvort

84 heldur það er með blýanti eða bleki eða á annan hátt. Eigi heldur mega þeir
 27. maí. brjóta blöð eða gera stryk undir orð, setningar eða linur og engin merki gjöra í skjölin eða bækurnar. Þeir skulu hafa hljótt um sig og vera þokkalega búnir og hreinir um hendur, svo að eigi klikki þeir né óhreinki skjöl þau, er þeir handleika. Sé þessara ákvæða ekki gætt, getur skjalavörður neitað mönnum um að nota safnið.

4. gr.

Skjalavörður skal og vandlega gæta þess, að ekkert það gangi undan safninu, er það er réttur eigandi að. Hafi og skjöl úr því eða einstökum deildum þess flækst eða verið numin burt úr því, verið léð og eigi skilað aftur, eða sé á einhvern annan hátt komið þaðan ófyrirsynju, ber skjalaverði að rannsaka í hvern stað slík skjöl séu niðurkomin, að gjöra megi ráðstafanir til þess að safnið nái að njóta eignar sinnar.

5. gr.

Landsskjalasafnið skal vera opið til afnota fyrir almenning tvær stundir hvern virkan þag, kl. 12—2 síðdegis. Eigi skal þó í heild sinni leyfa að nota yngri skjöl en þau, sem eru 35 ára gömul. Þó er skjalaverði heimilt að leyfa að nota yngri skjöl, sem eru þess edlis, að honum þyki það óhætt, en jafnan getur hann krafist skýlausrar yfirlýsingar þess, er nota vill, að eigi ætli sá að beita skjölum þeim til vanvirðu eða skapraunar neinum manni, er þá sé enn á lífi, né nánustu vandamönnum hans. Þykist skjalavörður ekki einhlítur um að leyfa afnot einhverra skjala, eða til að veita staðfestar afskriftir nýlegra skjala til málasókna, skýtur hann því efni undir úrskurð landstjórnarinnar.

6. gr.

Eigi skal ljá einstökum mönnum nein skjöl út úr safninu. En heimilt er skjalaverði að ljá skjöl úr safninu til afnota á öðrum jafntryggum stað í Reykjavík. Engin skjöl má ljá til útlendra safna eða út fyrir Reykjavík, nema með leyfi landstjórnarinnar; en skylt er skjalaverði að veita embættismönnum, sýslunarmönnum, hreppsnefndum og öðrum, er eiga heimili annarstaðar en í Reykjavík, staðfestar afskriftir af eða úr skjölum eða embættisbókum í skjalasafninu, ef þeir beiðast þess og ætla má, að þeim eða öðrum sé slíkt nauðsynlegt, enda komi skjalaverði sanngjörn þóknun fyrir. Ef afskriftin er nauðsynleg vegna embættis-, sýslunar-, kirkju-, fátækramála, eða hana skal á annan hátt nota í þarfir hins opinbera, þá skal þóknun þessi greiddast af landssjóði, að öðrum kosti skal hún greidd af þeim, sem biður um afskriftina, samkvæmt lögum þeim, er nú gilda (sbr. lög 2. febr. 1894, 3. og 11. gr., og tilsk. 21. des. 1831, VI, 1.—5. gr.) eða gildandi kunna að verða hér á landi um þetta efni.

Sé hins vegar um slíkar afskriftir að ræða, er séu svo lagaðar, að þær taki mikinn tíma, svo sem ef taka þarf endurrit af fornum skjölum, hvort sem það er í þarfir hins opinbera eða einstakra manna, sem erfið sé aflestrar og

vandasöm, þá skal skjalavörður reikna þá þóknun, er honum ber fyrir það, eftir 84
tímalengd þeirri, er til þess hefir gengið, og miða endurgjaldið við borgun þá, 27. maí.
sem vani er að greiða af almannafé um klukkustundina fyrir sviplikan starfa.
Slikt hið sama er um rannsóknir eða eftirgrenslanir, sem gera verður á óvísu
vegu, þegar rannsóknarbeiðandi getur ekki bent á, hvar þess sé að leita, sem um
er spurt. Verði ágreiningur um borgunina leggur stjórnarráðið úrskurð á málið.

Nú er eford á því, hvort einhver afskrift eða rannsókn sé í þarfir hins
opinbera eða ekki, og sker þá stjórnarráðið úr þeim vafa.

7. gr.

Skjalavörður skal rannsaka hvað sé það af skjölum í safninu nú sem
stendur, er gagnslaust megi þykja að geyma, og ónýta skuli. Skal hann, þegar
því starfi er lokið, skýra landstjórninni frá rannsókn sinni, og segir hún til,
hversu með skuli fara, og setur reglur um ónýting skjala framvegis, er skjala-
vörður fer síðan eftir.

8. gr.

Kunni nokkurt rit að verða gefið út af safnsins hálfu, svo að á ábyrgð
þess sé og kostnað, svo sem skýrslu um það, skrá um það eða einstaka hluti
þess, eða safn af ýmsu því, er í safninu geymist og þarflegt kann að þykja, að
út sé gefið, hefir skjalavörður umsjón með útgáfu allra slíkra rita.

Aðstoðarmenn þeir, eða aðstoðarskjalaverðir við skjalasafnið, er stjórnar-
ráðið skipar, standa undir umsjón landskjalavarðar að því, er störf þeirra snertir
við safnið.

9. gr.

Heimilt er að halda skjalasafninu lokuðu 3 vikna tíma að sumrinu, en
þó skal þess gætt, að það sé ekki á sama tíma og Landsbókasafnið kynni að
vera lokað fyrir almenningi.

10. gr.

Reglugjörð um Landsskjalasafnið frá 10. ágúst 1900 er hérmeð úr gildi
numin.

Í stjórnarráðinu, 27. maí 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.